

המשר לפרשת: וזאת הברכה.

בעולמות העליונים שמחה וחזווה עצומה, וכל זהויה בשמחתה של תורה ביום זה – יהיה בטוח שלא תפסוק התורה מזרעו!" – איפה שמענו הבטחה כזאת גדולה?!

סיפר ר' חיים פלאגי זצ"ל על רב גדול בישראל שהיה מרבה מאוד בשמחתה של תורה, והעידו עליו ששלוש דורות מיוצאי חלציו כולם זכו להיות שושלת חכמים ידועים ומרביצי תורה – וידעו כולם שזכה לכל זה בגלל השמחה הגדולה והמיוחדת ששמח בשמחת תורה לכבוד התורה. מתנות עצומות ונוראות!

האר"י הקדוש מגלה לנו מתנה גדולה הנמצאת במעלת הרוקד לפני ספר התורה, ואומר: "כל הרוקד ביום לכבוד שמחת התורה – הקב"ה לוקח את זיעתו ומוחק בה את עונותיו וכל גזירות הצריכות לבוא עליו".

והעיד ר' חיים ויטאל, המהרר"ו הקדוש שהיה רואה את רבו האר"י הקדוש ורקד בשמחת תורה בכל כוחו, והיה עובר מבית כנסת לבית כנסת לרקוד עם המתפללים לכבוד ה' על התורה הקדושה.

מסופר על הצדיק הצמח צדק שרקד בעת ההקפות ללא הפסקה ואפילו אברכים צעירים לא יכלו להדביק את קצב ריקודו, והיה קורא בקול: "ריקדו יהודים, ריקדו בשמחת התורה ותזכו לבני חיי ומזוני רוויחי"... והיה רוקד כל כך עד שבמוצאי שמחת תורה היה נוהג להחליף את המעיל שלבש בזמן השמחה מחמת שהיה קרוע וספוג זיעה, עד כדי כך שהחסידים שלו היו נוטלים חתיכות ממעילו לשם הצלחה בתורה ועבודת ה'...

כמה רגעים היו לאדם בשנה האחרונה שהיה בצער? שהיתה חסרה לו כל כך השמחה? ומי יודע אם רק היה שמח יותר לכבודה של התורה הקדושה בשנה שעברה – לא היה מגיע לאותו צער! אז מה מבקש הקב"ה מאיתנו? יום אחד שרק אני ואתם שמחים במתנה המשותפת שלנו. תרקדו איתי, תשמחו איתי לפני הפרידה לימי החול... ואם תרקדו, תשמחו – כל השמחה שתהיה לכם בשנה הקרובה – **באה מהרגעים הללו!!!**

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

<div></div>	<div></div>
השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".	
שער ג פרק: צו.	

וגם אמנה אמרו רבותינו זכרונם לברכה (שם ג, ב): רוב מצויים אצל שחיטה מומחים הם, יש מקומות מבלי משים ואין תוכחת, מצויים שם רבים מן העם הנמצאים אצל שחיטה בלתי מומחים בתושיה.

שייך שיהיו הרבה מצויין אצל שחיטה

לא מומחים. אומר הר"ן, **בלתי מומחים**

בתושיה - לא יודעים את הדינים. הנזק הוא עצום, כי כתוצאה מכך נכשלים באכילת נבילות, והלב 'מטמטס'! ואז נעשית ירידה כללית ברוחניות לעם!

אומרים, שאצל עדות המזרח היתה בעיה של איסור תולעים, וכתוצאה מכך נגרמה ירידה רוחנית. הרי כשמסתכלים על הדורות הקדומים, רואים, שבעדות המזרח יש ענקים בתורה: הרמב"ם והרי"ף וכו

ואחרי כן ה' ירחם חלה ירידה עצומה, עד

כדי כך שאין שום יחס בין הדורות. מה קרה? מסבירים, שאחת הבעיות היו במים, ששתו מים שהיו בהם תולעים, והיה חוסר

מודעות, וכתוצאה מכך היה טמטום, ומחמת הטמטום החלה ירידה רוחנית.

מכיון שהמים שהם שתו היו מהבארות,

ובבארות היו המים עומדים, היו שם תולעים. היום 'במקוואות' שרוצים לשמור על אוצר מי הגשמים, יש חשש שבסוף יהיה 'רוב נפט' באוצר, כי שופכים כל הזמן לתוך האוצר נפט, כדי שהמים לא יסריחו, ה' ירחם.

היום לצערנו ספרו לי, שדברו על צרת המחשבים, זה גם סוג של נבלות, כי המחשב גם כן מטמטם את המוח, איך רוצים שהילד יבין את התוס'? להבין את התוס' זה לא כמו להבין בעיה במתמטיקה, ראינו אנשים במקצועות המדע, שבתחום שלהם הם מצוינים אבל כשהם באים ללמוד בענינים הרוחניים הם מטומטמים...

ובסוף בית הקברות כפשוטו! כשתופסים את הראש של הילד ע"י המחשב, הוא אבוד. לא רק ילדים הלכו לאבדון על ידו גם אנשים מבוגרים הלכו לאבדון. שמעתי, על אברך שנכנס לשטויות האלה, ומחמת כן הפסיק ללכת לכולל, ונעשה סכסוך גדול בתוך הבית שלו, בסוף הוא ירד מהדרך ברוחניות, והם התגרשו. והכל התחיל מהמחשב.

הגמ' אומרת, כשהתינוק נולד, המלאך נותן לו מכה ומשכיח ממנו את כל התורה שלמד בבטן אמו. הרב דסלר מסביר את מהות 'המכה', שהכונה למפגש של התינוק עם הגשמיות! יוצא, שכל כמה שאנחנו יותר קשורים לגשמיות, זו יותר סיבה לשכחת התורה. ואם זו סיבה לשכחת התורה, קל וחומר שזו גם סיבה שלא תכנס בנו התורה!

אם חז"ל אומרים, (אליהו רבה כד) , עד שאדם מתפלל שיכנסו דברי תורה לתוך מעיו שיתפלל שלא יכנסו מעדנים לתוך מעיו, יוצא, שההתקשרות עם הגשמיות מונעת את הבליעה של התורה לתוך איברוי!

בס"ד‏	מצא את המסתתר שלח הכי מהר .	
לפרשת	סוכות	
הפרטים לזוכים		
מצא 18 מילים בלבד בתפוזרת. במאוזן, במאוּנך ובאלכסון.	מצא מִמירה מסתרת . לא חובה לפתור.	
ח ת ב ת	ח כ ח	כ י ת ו ח
כ ו ה ע	ש ק ח	פ ח פ ת
ד ל ת ו	י ה ו	ל ל ל
ה צ ח	כ מ ת	פ ח ו
ב מ ו	י א ב	ד ת ב
ת ד ז	כ א ת	ל ח פ ל
פ ל ת ח	כ ט ל	ב ח ח
ח ר מ ת	נ ה פ	ו ת ת
ג ב ל	פ ח ת	ת ש ל
מ ת ו	נ א ל	ח נ מ
י כ ח	י ב ר	ע ו ת
מ ל ח	ל ת ו	ק כ ל
ל ת ו	ב פ ד	ת מ י
ו ל כ ה	ש ל ח	נ ת ה
ע פ ר ת	ה פ ע	ו ה ח
ח ו ה	ק ל נ	ת כ ל
ת ל פ	ת כ א	ס פ ת
פ ח ג	ל ת פ	נ ו ח
ו ב מ	ב ח ל	ת נ ס
א נ ע	ש ו ה	פ ל ח
סכה	לולב	אתרוג
הכמה	קהלת	משפט
הושענא	שמחת	תורה
מקרא	קדש	עבת
עירבי	נחל	חננאל
מנפח	מכון	עולמים
מזלות	סוס	כנעני
האם מצאת את המשפט:		
מאת : קהלת ז		
כי העשק יחולל חכם ויאבד את לב מתנה		

לולבים אל ביתו של מרן הרב שטיינמן.

הרב שטיינמן התפעל והתלהב כל כך מהלולבים היפים ובחר לו כמה. מרוב שמחתו העצומה של הרב, פנה הוא אל הסוחר ואמר לו דבר שלא היינו רגילים לראות אצל הרב: "סוחר יקר, שימחת אותי כל כך, אנא אמור לי מה אתה רוצה בחייים?!"

קפץ הסוחר על המציאה והשיב: "אני מבקש שהרב יברך את הבן שלי. הינו כבר בגיל מבוגר ועדיין לא זכה למצוא את זיווגו."

נשק חג הסכות

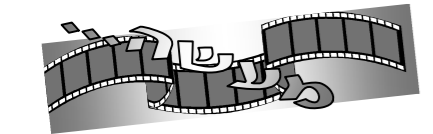
סוכה, סוכות, סוכות, סוכות

רבנו החת"ם סופר שאומר (דרשות ח"א מז): 'בראש השנה ויום הכיפורים זכינו לעררב ולבלבל את השטן, אך עדיין עומד השטן בשמיים ומנסה לקטרג על ישראל, ורק על ידי השמחה של ישראל בחג הסוכות במצות הסוכה וארבעת המינים מנצחים את השטן, ולכן קדוש הוא חג הסוכות יותר מיום הכיפורים – לא על ידי שום מצוה, אלא על ידי השמחה לכבוד שמו הגדול.'

קדושת חג הסוכות גדולה מקדושת יום הכיפורים בזכות השמחה במצוותיו! סיפר הרב יצחק לוינשטיין זצ"ל כי בכל שנה נשלח הוא על ידי מרן הרב שטיינמן זצ"ל, על מנת שיבחר לו את האתרוג הנאה והטוב ביותר.

"הייתי בוחר לרב שטיינמן את האתרוג המהודד ביותר שמצאתי, וכשהייתי מגיש לו אותו, היה מרן הרב שטיינמן מנשק את האתרוג ללא הרף ופותח בריקוד של ממש, על הזכות העצומה בקיום מצות ארבעת המינים.

יום אחד, כאשר ניגשתי לבחור לרבנו לולב יפה ומהודר, הגעתי אל סוחר הלולבים אשר היו בחיקו לולבים יפים ומהודרים. כל כך התפעלתי מאיכותם ויופיים וביקשתי ממנו שיבוא עם כמה

ברגשי דבקות ושמחה ברכו מרן הרב שטיינמן שיזכה בקרוב לראות בחופתו. והישועה לא אחרה מלהגיע – לא עבר חודש ימים והבן התארס.

שנה לאחר מכן, התקשר הסוחר אל ר' יצחק ואמר לו: "יכול אתה להגיע לקחת לרב שטיינמן איזה לולב שתרצה בחינם, כיוון שהרב כבר שילם לי בשנה האחרונה בנישואי בני שהיה מעוכב כבר שנים. וזכה להתחתן בזכות ברכת הרב."

למדנו מכאן איזו שמחה אדירה ישנה לגדולי ישראל ולכל יהודי בקיום המצוה היקרה והקדושה של ארבעת המינים.

וכבר העיד רבנו חיים ויטאל זצ"ל, על רבו האר"י ז"ל כי כאשר הגיע חג הסוכות היה טורח בעצמו ללכת לקנות את ארבעת המינים, וכשהיה מוצא סט שהיה מהודר ומצא חן בעיניו, היה פותח לפני המוכר את ארנקו ומבקש ממנו שיקח כמה שרק ירצה, ולא מתחיל להתווכח עמו על השכר, לפי שגדולה ועצומה מצוה זו שהקב"ה משלם עליה בעולם הזה, ופיחותיה גנזים אף לעולם הבא.

לכן כתב האלשיך הקדוש (תורת משה): "כתבה התורה על מצות נטילת ארבעת המינים: 'ולקחתם לכם פרי עץ הדר, ודרשו חז"ל – לכם, פירושו להנאתכם ולטובתכם, לפי שעל ידי הנענועים אפשר לזכות לכל האורות של היום טוב."

וכן כותב הזוהר הקדוש (תיקו"ז כט) שארבעת המינים הם 'מיני קרבא' נגד יצר הרע, ועל ידי שמנענע בהם נותן חיציים בעיני השטן.

סיפר האדמו"ר ר' חיים מצאנז ז"ע: "שנה אחת עמדתי בבית הכנסת וראיתי עם - הארץ אחד שכאשר עשה נענועים בארבעת המינים לכל צד היה ממלמל

כשפנה אל המזרח ונענע אמו: 'דבונו של עולם, יודע אתה שיש לי שונאים מימיני.

כשפנה למערב אמו: "כמו כן, יודע אתה רבוננו של עולם שיש שונאים משמאלי".

וכשהגיע לנענע לכיוון מטה, אל הארץ, פנה אל הבורא ברגש חם ואמר: "יהי רצון שתכניסם את כולם באדמה!"

"ודעו לכם", חתם ר' חיים מצאנז, "כי אלו הכוונות שהיה מכוון רבנו האר"י הקדוש בשעת הנענועים, אשר היה מכוון על השונאים והאויבים שלו, הרי הם המקטרגים הרוצים שלא בטובתו, ובשעת הנענועים הוא עומד לפני המלך לבדו ומתחנן שיסיר את כל המקטרגים ויטמנם באדמה שלא יפתחו פיהם לעולם."

כה גדולים ועצומים מעלתם של ארבעת המינים שלכן נוהגים להניחם בפתח הבית לאחר החג לשמירה והגנה. ולסיום נזכיר על החובה והמעלה לשמח לב העניים והנזקקים בחג, שכתבו בספרים הקדושים שהקב"ה יורד לברך את האדם בחג בכל הברכות, והוא רק אם שימח עניים בחג ונתן להם מזון שישמחו אף הם, אך אם דאג רק לעצמו, עוזבו הקב"ה, ואף אינו מניח לאושפיזין לבוא אל סוכתו. מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון!

הלכות: זהירות, לשון הרע!.

זכות מיוחדת במינה נפלה בחלקנו בימי חג הסוכות בשבתנו בסוכה, בצל השכינה, בצל האמונה, באים אל סוכתנו "האושפיזין" שהם האורחים הנעלים רמי המעלה, אבות האומה - שבעת הרועים הנאמנים של עם ישראל, שהם: אברהם אבינו, יצחק אבינו, יעקב אבינו, משה רבנו, אהרון הכהן, יוסף הצדיק ודוד המלך.

ביום הראשון נכנס אברהם אבינו בראש וכל האושפיזין עמו. ביום השני נכנס יצחק אבינו בראש וכל האושפיזין עמו. ביום השלישי נכנס יעקב אבינו בראש וכל האושפיזין עמו. ביום הרביעי נכנס משה רבנו בראש וכל האושפיזין עמו. ביום החמישי נכנס אהרון הכהן בראש וכל האושפיזין עמו. ביום השישי נכנס יוסף הצדיק בראש וכל האושפיזין עמו. ביום השביעי - הושענא רבה נכנס דוד המלך בראש וכל האושפיזין עמו.

אומר הזוהר הקדוש: בשעה שישיראל יוצאים מבתיהם ונכנסים לסוכה, זוכים ומקבלים שם את פני השכינה, וכל שבעת הרועים הנאמנים יורדים מגן עדן ובאים לסוכה ונעשים להם אושפיזין [אורחים] ליסב עימם בסוכה. ושבעת האושפיזין הם אבות האומה, שכל אחד מהם ידע את טעם הנדודים ולא הגיעו אל המנוחה והנחלה אלא אחר עמל ותלאה רבה. וכיון שהסוכה היא מעון לשכינה, לכן צריך להזמין גם אושפיזין בשר ודם, כלומר להזמין אורחים עניים שיסבו על השולחן, כדי לעשות נחת רוח לשכינה ולאורחים רמי המעלה ששמחים עם האורחים של מטה".

רב המנונא, כשהיה נכנס לסוכתו, היה שמח, ועומד בפתח הסוכה מבפנים ואומר: "בואו ונזמין את האושפיזין". והיה מסדר שולחנו ועומד ואומר: "בסוכות תשבּו שבעת ימים. שבו, אושפיזין עילאין קדישין. הרים ידיו בשמחה ואמר: "אשרי חלקנו, ואשרי חלקם של ישראל שזכינו להיות חלקו ועמו של ה' יתברך".

נוהגים בכל יום משבעת ימי החג. לומר דברי תורה מענין האושפיזא של אותו יום, ביום הראשון מענין אברהם אבינו, היאך מסר נפשו על עבודת ה' יתברך, היאך הכניס אורחים במסירות נפש, וכן ביום השני ממידת היראה של יצחק אבינו, שעקד עצמו על גבי המזבת, וכן הלאה בכל יום ויום. (מטה אפרים, פסקי תשובות שפז).

הישן תחת המטה בסוכה, אם היא גבוהה עשרה טפחים לא יצא. [שלחן ערוך סי תרכז ס"א]
אם פירס סדין על הסוכה, או תחת הסכך כדי להגן עליו מפני החמה, שהחמה מגיעה על גופו, הסוכה פסולה. ואם פירס תחת הסכך סדין מצוייר יפה, כדי לנאותה, בתוך ארבעה טפחים לסכך, כשרה. ואף לכתחלה מותר. והוא הדין שאם פירס ניליון מצוייר כדי לנאותה וגם כדי להגן עליו מפני החמה או מפני הגשמים, הסוכה כשרה. [חזון עובדיה סוכות, עמוד פד].

סוכה העשויה על טנדר, או בראש העגלה, והיא עשויה כדת. כשרה לברך עליה "לישב בסוכה" כשאוכל בה סעודת קבע, אף כשהיא נוסעת. ואפילו המכונית נוסעת מעיר לעיר. והוא הדין לסוכה שבספינה. [ילקו"ר מועדים (עמ קכא). יחוד' ד'ג (סי מז). חזו"ע סוכות